

Uchwały podjęte przez uczestników X Walnego Zgromadzenia Delegatów Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, które odbyło się w Warszawie w dn. 14 marca 2009 r.

UCHWAŁA 1

Uczestnicy X Walnego Zgromadzenia Delegatów Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, wyrażają jednoznaczny sprzeciw wobec procedur in vitro, aborcji i eutanazji w każdej postaci i zwracają się z apelem do lekarzy katolickich o odważne zabieranie głosu w mediach w sprawie ochrony życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci.

UCHWAŁA 2

Uczestnicy X Walnego Zgromadzenia Delegatów Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, kierując się zasadami nauczania Kościoła Katolickiego i powinnością lekarza, jaką jest chronienie życia i godności każdej istoty ludzkiej, występują z apelem do parlamentarzystów o prawny zakaz stosowania w Polsce procedur in vitro.

UCHWAŁA 3

Uczestnicy X Walnego Zgromadzenia Delegatów Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich domagają się pełnej realizacji prawa do sprzeciwu sumienia poprzez wykreślenie z zapisu art. 39 ustawy o zawodzie lekarza i lekarza dentystry, obowiązku wskazania realnych możliwości uzyskania tego świadczenia u innego lekarza lub w innym zakładzie opieki zdrowotnej oraz uzasadnienia i odnotowania tego faktu w dokumentacji medycznej.

LIST DO EPISKOPATU POLSKI

Uczestnicy X Walnego Zgromadzenia Delegatów Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, zebrani w Warszawie w dniu 14 marca 2009 roku zwracają się do Episkopatu Polski z prośbą o wzmocnienie opieki duszpasterskiej nad środowiskiem służby zdrowia.

Mając w pamięci słowa Ojca Świętego, Jana Pawła II:

„Szczególna odpowiedzialność spoczywa na personelu służby zdrowia: lekarzach, farmaceutach, pielęgniarzach i pielęgniarkach, kapelanach, zakonnikach i zakonnicach, pracownikach administracyjnych i wolontariuszach. Ich zawód każe im strzec ludzkiego życia i służyć mu. W dzisiejszym kontekście kulturowym i społecznym, w którym nauka i sztuka medyczna zdają się tracić swój wrodzony wymiar etyczny, mogą doznawać oni często silnej pokusy manipulowania życiem, z czasem wręcz powodowania śmierci. Wobec istnienia takiej

pokusy wzrasta niezmiernie ich odpowiedzialność, która znajduje najgłębszą inspirację i najmocniejsze oparcie właśnie we wrodzonym i niezbywalnym wymiarze etycznym zawodu lekarskiego, o czym świadczy już starożytna, ale zawsze aktualna przysięga Hipokratesa, według której każdy lekarz jest zobowiązany okazywać najwyższy szacunek życiu ludzkiemu i jego świętości. (...) Także w dziedzinie poszukiwań biomedycznych, fascynującej i zapowiadającej nowe wielkie odkrycia służące dobru ludzkości, należy zawsze unikać eksperymentów, badań i zastosowań, które lekceważąc nienaruszalną godność ludzkiej istoty przestają służyć człowiekowi i choć pozornie mu pomagają, w rzeczywistości są wymierzone przeciw niemu” (Evangelium Vitae 89),

chcemy stanąć na wysokości postawionych przed nami zadań. Zdajemy sobie jednak sprawę z bolesnej prawdziwości innego zdania z tej Encykliki:

„Zbyt często ludzie wierzący, nawet ci, którzy uczestniczą czynnie w życiu Kościoła, ulegają tendencji do odrywania wiary chrześcijańskiej od jej wymogów etycznych dotyczących życia, co prowadzi do subiektywizmu moralnego i do pewnych niedopuszczalnych zachowań. Musimy zatem z całą jasnością i odwagą postawić sobie pytanie, jaka kultura życia jest dziś rozpowszechniona wśród poszczególnych chrześcijan, rodzin, stowarzyszeń i wspólnot w naszych diecezjach. Równie jasno i zdecydowanie musimy określić działania, jakie mamy podjąć, aby służyć życiu w świetle pełnej prawdy o nim. Jednocześnie powinniśmy rozwijać poważny i głęboki dialog z wszystkimi, także z niewierzącymi, na temat podstawowych problemów ludzkiego życia i prowadzić go w ośrodkach twórczości intelektualnej, w różnych środowiskach zawodowych oraz tam, gdzie przebiega codzienne życie każdego z nas.” (Evangelium Vitae, 95).

Zwracamy się o pomoc. Prosimy o wzmocnienie posługi Kościoła Katolickiego wobec całego środowiska Służby Zdrowia, byśmy w chwilach trudnych rozstrzygnięć mieli dość sił, by korzystać z prawa do sprzeciwu sumienia, byśmy zawsze bezwzględnie i jednoznacznie opowiadali się za Życiem.